

Overweging 18 mei 2025 5^e zondag van Pasen

Thema: *uitgenodigd tot liefhebben...*

Openbaring 21, 1-5a Johannes 13, 31-33a, 34-35

Als je een paspoort aanvraagt, wordt er gevraagd naar je specifieke kenmerken zoals je lengte, geslacht, leeftijd en een vingerafdruk.

Ook je pasfoto kan niet ontbreken.

We hebben nogal wat persoonlijke eigenschappen waaraan we worden herkend en die bij ieder mens net weer anders zijn, meestal is dat handig, soms ook niet.

Jezus zegt: *‘Een nieuw gebod geef Ik jullie: met de Liefde die Ik jullie heb toegedragen moeten jullie ook elkaar liefhebben.’*

Liefde was geen nieuw gebod. Meerdere keren in het oude testament komen we het tegen zoals bv in de 10 Geboden, in Psalmen en Spreuken. Het gaat niet om een dwingend moeten maar om een opdracht. Liefde kan je niet dwingen! *‘Je moet van mij houden,’* dat werkt gewoon niet! Liefde is complexer en van een andere orde, we zien het ook in het Hooglied. Het vraagt volkomen vrijheid, pas dan kan het zich ontwikkelen, mag je er een leven lang aan werken; we kunnen er nooit een punt achter zetten...

Als we naar Jezus zijn woorden luisteren in de H. Schrift, dan weten we dat God onvoorwaardelijk van iedere mens houdt.

En als we naar de woorden luisteren die de apostel Paulus schreef in zijn Korinthebrief, dan weten we wat we onder de liefde zoals God liefde bedoelt, kunnen verstaan.

Dan horen we dat de liefde – en we mogen hier ook verstaan dat God – geduldig en vriendelijk is, niet afgunstig, niet praalt, zich niets verbeeldt, zichzelf niet zoekt, zich niet kwaad laat maken en het kwade niet aanrekent. We horen dat de liefde zich niet verheugt over onrecht, maar vreugde vindt in de waarheid, dat de liefde alles verdraagt, dat zij alles gelooft, alles hoopt en alles verduurt. We horen dat de liefde nooit vergaat en ook

dat als alles vergaat, geloof, hoop en liefde altijd blijven bestaan en dat de liefde het voornaamste is.

Hoe vaak wordt dit deel van de Korinthebrief niet gelezen?

Het klinkt allemaal zo mooi en poëtisch
maar kunnen wij ook zo in liefde leven?

Ja, zegt Jezus, dat kunnen we, want God heeft het elk mens, al bij de schepping gegeven. De gave van de liefde is in ons a.h.w. ingebakken. Het is meer de vraag of wij deze gave en onze levensopdracht durven te leven. Tegen de stroom in. Zoals Jezus tegen de stroom in zijn levensopdracht leefde. Het maakte Hem anders dan de standaard en zo ook ons...

Van Jezus leren we dat als Gods liefde - in onze relatie tot elkaar - tot leven en tot bloei komt, er dan iets wonderlijks gebeurt. Dat er iets nieuws ontstaat.

Dat relaties hersteld kunnen worden.

Dat uitgesloten mensen opgenomen worden in de kring.

Dat onrecht aan de kaak wordt gesteld.

Dat mensen aandacht voor elkaar hebben,
voor hun vreugden en voor hun pijn.

Dat blijdschap en de noden worden gedeeld.

God geeft ons zijn perspectief om naar elkaar om te kijken, om naar de aarde om te kijken. God geeft ons zijn geloof en hoop dat er altijd een nieuw begin is. Elke dag weer. Gedeelde vreugde is dubbele vreugde, gedeelde pijn is halve pijn.

We staan als parochie in het aanvaarden van onze levensopdracht niet alleen. De leerlingen zijn ons voorgedaan. Bijna twee duizend jaren hebben geloofsgenoten vóór ons de moed gehad om de opdracht van Jezus te aanvaarden. Als wij onze levensopdracht en het geschenk van Gods onvoorwaardelijke liefde in praktijk brengen, dan helpt Jezus, dan helpt God ons elke dag weer om het leven te verrijken.

Ja, het is mogelijk. Wij kunnen liefhebben. Er zijn vele gemotiveerde mensen die een voorbeeld voor ons kunnen zijn van onvoorwaardelijk liefhebben. Heilige mensen, zoals bijvoorbeeld Titus Brandsma, en mensen in onze omgeving zoals die ouders die met onvoorwaardelijke liefde van hun kind houden, ook als dit kind hun enorme zorgen geeft door ziekte, door verslaving of misdadig gedrag. Waar het verstand zegt: 'stop ermee, dit wordt te gek,' zegt de liefde: 'blijf trouw, blijf bij dit kind, blijf hopen, blijf houden van... deze mensen brengen Gods liefde in praktijk door alle moeite en levenspijn heen...

Als wij onze ogen en ons hart gericht houden op God, zoals Jezus ons dat in nauwe relatie met Hem heeft voorgeleefd, dan zullen wij zien dat

God alles nieuw maakt, dat wij met Hem mogen meewerken aan een nieuwe aarde, aan een nieuw Jeruzalem.

Dan zullen wij ervaren dat Gods woning onder ons is, dat Hij bij ons woont, dat wij zijn kinderen zijn en Hij God met ons is.

‘Hieraan zal iedereen kunnen zien dat jullie leerlingen van Mij zijn: als jullie onder elkaar de liefde bewaren.’

Overal waar je liefde ontvangt en geeft, ben je thuis bij elkaar...

Of de buitenwereld aan ons gedrag kan zien of aanvoelen of we de onderlinge liefde in praktijk brengen, is aan hen; als het goed is en er oog en hart voor is, werkt het aanstekelijk en willen ook zij dat geestelijke paspoort van Christelijke liefde; blijkt het dwars door alle moeiten heen toch de moeite waard...

Jezus' liefde, Gods liefde is voor iedereen beschikbaar...

Betzie Brakels

Werkgroep Woord- en Communie vieringen